

§ 65. 1. Kompetencje w zakresie dokonywania zmian w kredytach budżetowych na inwestycje i kapitalne remonty regulują odrębne przepisy.

2. W zakresie budżetów terenowych nie można — w trybie przenoszenia kredytów budżetowych — zmniejszać ogólnej sumy kredytów budżetowych przeznaczonych na inwestycje, z wyjątkiem:

- 1) przeniesienia kredytów na kapitalne remonty,
- 2) przeniesienia na zakup inwentarza jednostek i zakładów budżetowych kredytów budżetowych przeznaczonych na zakupy inwestycyjne.

3. Objęte budżetami terenowymi kredyty budżetowe na kapitalne remonty nie mogą być przenoszone na wydatki bieżące, z wyjątkiem wydatków na remonty bieżące.

§ 66. 1. Minister Finansów działając w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i właściwymi ministrami może:

- 1) wprowadzić zasadę przenoszenia na wyniki eksploatacyjne przedsiębiorstw wyników z likwidacji środków trwałych (różnicy między wartością ewidencyjną środków trwałych a sumą umorzenia powiększoną o saldo dochodów na likwidacji); przez likwidację środków trwałych rozumie się również ich odpłatne zbywanie,
- 2) wprowadzić zasadę finansowania z funduszy remontowych lub inwestycyjno-remontowych obok remontów kapitalnych również innych remontów.

2. Pozostają w mocy uprawnienia państwowych gospodarstw rolnych do przeznaczania całości amortyzacji na kapitalne remonty i tworzenia odrębnych funduszy inwestycyjnych.

§ 67. W celu uwzględnienia specyficznych warunków branżowych Minister Finansów może z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego ministra, w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i właściwym ministrem, wprowadzić określone odstępstwa od poszczególnych przepisów niniejszej uchwały, z zachowaniem jednak podstawowych zasad wynikających z tej uchwały.

§ 68. Przepisy niniejszej uchwały dotyczące ministrów stosuje się również do kierowników urzędów centralnych, a przepisy dotyczące zjednoczeń — do zarządów i innych jednostek nadzorujących przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym.

VII. Przepisy końcowe.

§ 69. Traci moc uchwała nr 84 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1964 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 23, poz. 100).

§ 70. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

319

UCHWAŁA Nr 279 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1965 r.

w sprawie oprocentowania środków trwałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), w celu stworzenia bodźców do pełniejszego wykorzystania środków trwałych, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się obowiązek oprocentowania środków trwałych państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Oprocentowanie środków trwałych oblicza się od wartości początkowej środków trwałych zmniejszonej o ich dotychczasowe umorzenie.

2. Oprocentowaniem objęte są środki trwale przedsiębiorstw, bez względu na to, czy są one użytkowane przez to przedsiębiorstwo, czy też przez inne jednostki organizacyjne, z wyjątkiem środków trwałych:

- 1) służących działalności pozaoperacyjnej o charakterze socjalno-bytowym w rozumieniu uchwały nr 402 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie działalności pozaoperacyjnej o charakterze socjalno-bytowym przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 95, poz. 444),
- 2) uznanych w obowiązującym trybie za trwale nieczynne.

§ 3. Stawkę zasadniczą oprocentowania środków trwałych ustala się w wysokości 5% w stosunku rocznym.

§ 4. Suma oprocentowania środków trwałych obciąża wyniki działalności przedsiębiorstw.

§ 5. Równowartość oprocentowania odprowadza się na dochód budżetu Państwa.

§ 6. 1. Upoważnia się Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — do zwalniania niektórych przedsiębiorstw lub ich grup od obowiązku oprocentowania środków trwałych, do przesunięcia terminu wprowadzenia oprocentowania, do ograniczenia oprocentowania do niektórych grup środków trwałych bądź do zmiany podstawy obliczania oprocentowania, jak również stawki określonej w § 3.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do określenia szczegółowego trybu obliczania i odprowadzania należnych kwot z tytułu oprocentowania środków trwałych.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Finansów oraz właściwemu ministrom.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz